

**TARIMSAL BİYOÇEŞİTLİLİĞİN SÜRDÜRÜLEBİLİR
KULLANIMI**

SUSTAINABLE USE OF AGRICULTURAL BIODIVERSITY

Sezai ERCİŞLİ

TARIMSAL BİYOÇEŞİTLİLİĞİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KULLANIMI

Sezai ERCİŞLİ
Atatürk Üniversitesi

Özet

Biy çeşitlilik kavramına son yıllarda tarımsal biyo çeşitlilik kavramı da eklenmiş olup tarımsal biyo çeşitlilik, ürün lü bitkiler, çiftlik hayvanları, ormancılık ve balıkçılık da dahil olmak üzere gıda ve tarım için doğrudan veya dolaylı olarak kullanılan bitkilerin, hayvanların ve mikroorganizmaların çeşitliliği ve değ işkenliği olarak tanımlanmaktadır. Tarımsal peyzajda tarımı ve ekosistem fonksiyonlarını etkilediği için bu tanımlamaya habitatlarda dahil edilmiştir. Son yıllarda üzerinde durulan ve insan hayatı ve gezegenimiz açısından önem taşıyan konulardan birisi de sürdürülebilirlik kavramıdır. Bu bağlamda tarımsal biyo çeşitliliğin sürdürülebilir kullanımı da önem taşımaktadır. Tarımsal biyo çeşitliliğin sürdürülebilir kullanımı, uzun dönemde tarımsal biyo çeşitliliği oluşturan unsurların azalmasına yol açmayacak şekilde ve oranda kullanımı ve böylece tarımsal biyo çeşitliliğin bugünkü ve gelecekteki nesillerin ihtiyaçlarını karşılama potansiyelini muhafaza etmesi anlamındadır. Bu nedenle, tarımsal biyo çeşitliliğin sürdürülebilir kullanımı, bir yandan bugünkü kuşakların gereksinimlerini karşılarken bölgeler arasındaki eşitliğin gözetilmesi, diğ er yandan da gıda güvenliği ekseninde düşünüldüğünde gelecek kuşakların haklarının güvence altına alınmış olmasını da içermektedir.

Anahtar Kelimeler

Tarımsal biyo çeşitlilik, Sürdürülebilirlik, Gıda güvenliği

SUSTAINABLE USE OF AGRICULTURAL BIODIVERSITY

Sezai ERCİŞLİ

Atatürk University

Abstract

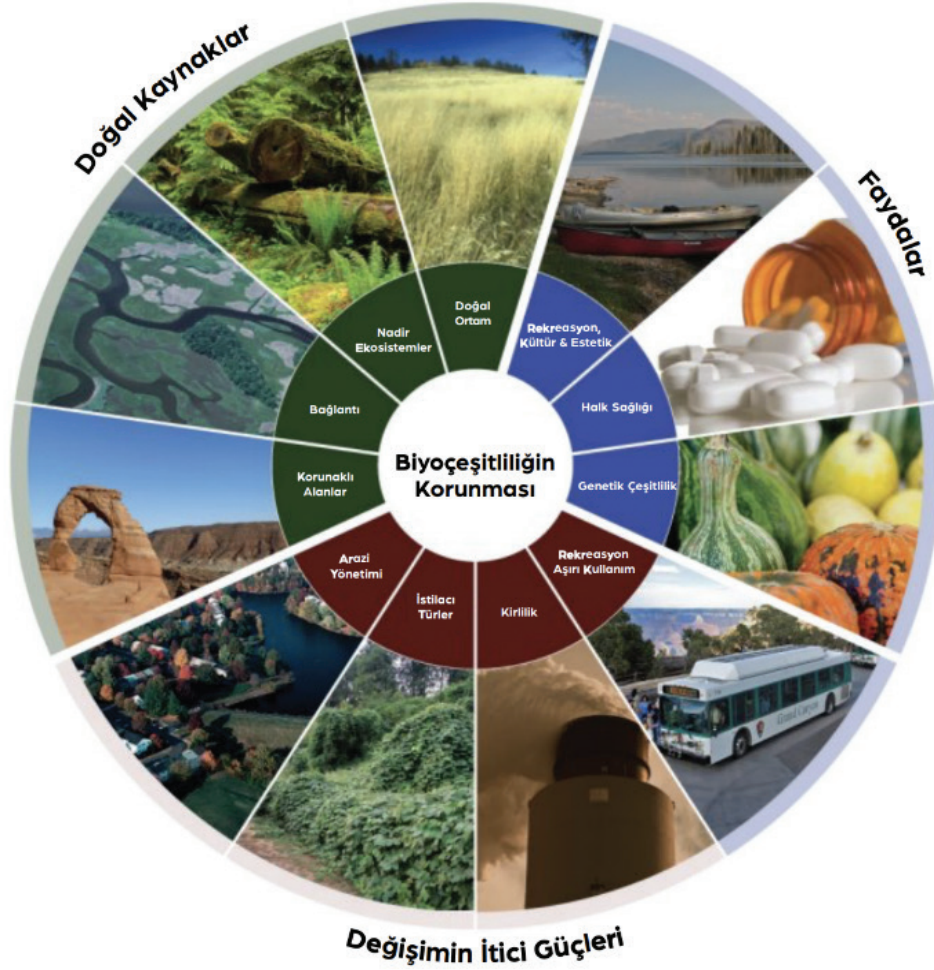
Agricultural biodiversity is defined as the diversity and variability of plants, animals and microorganisms used directly or indirectly for food and agriculture, including crop plants, livestock, forestry and fisheries. Habitats are included in this definition as they affect agriculture and ecosystem functions in the agricultural landscape. One of the issues that have been emphasized in recent years and which is important for human life and our planet is the concept of sustainability. In this context, the sustainable use of agricultural biodiversity is also important. Sustainable use of agricultural biodiversity means the use of agricultural biodiversity in a way and at a rate that does not lead to a reduction in the components that make up agricultural biodiversity in the long term, thereby maintaining the potential of agricultural biodiversity to meet the needs of present and future generations. For this reason, sustainable use of agricultural biodiversity includes, on the one hand, meeting the needs of present generations, while observing equality between regions, on the other hand, securing the rights of future generations when considered in the axis of food security.

Keywords

Agricultural biodiversity, Sustainability, Food security

1. Biyoçeşitlilik ve Unsurları

Biyoçeşitlilik, ekosistemlerin insanlığın refahı için gerekli olan yaşam destek sürecini sürdürebilme yeteneğinin ve sağlıklı çevrenin bir göstergesidir. Şekil 1’ de ifade edildiği gibi özellikle insan aktivitesi sonucu arazi kullanımındaki hatalar, rekreasyon yoluyla doğal kaynakların aşırı ve sürdürülebilir olmayan kullanımı, istilacı türler ve kirlilik geçen yüzyılda biyolojik çeşitliliği çok ciddi bir biçimde tahrip etmiş ve bu durum insan yaşamını tehdit eder duruma gelmiştir (Wang vd., 2020; Yuan vd., 2022).

Şekil 1. Biyoçeşitliliğin korunması ve etkili faktörler

Bitki biyoçeşitliliği, özellikle bugünün ve geleceğin kuşakları için ekonomik ve sosyal değeri olan türler içindeki ve arasındaki zengin gen kombinasyonlarını ifade eder (Begna, 2021; Salgotra ve Chauhan, 2023). Genel anlamda biyoçeşitlilik belirli bir bölgedeki türlerin, genlerin, ekolojik olayların ve ekosistemlerin oluşturduğu bütüncül yapıya ifade etmektedir (Adom, 2019).

2. Dünya’da ve Türkiye’de Biyoçeşitlilik

Dünya’da biyoçeşitliliğin ekvator çevresinde daha yüksek olduğu bir gerçektir. Güney Amerika’ da bulunan Amazon ormanları dünyanın en önemli bitki biyoçeşitlilik alanlarıdır. Biyoçeşitlilik konusunda 22 Mayıs tarihi önemli bir tarih olup, Dünya Biyoçeşitlilik Günü olarak kutlanmaktadır. 1992 yılında Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi kabul edilmiştir. Türkiye özellikle bitki biyoçeşitliliği bakımından dünyada çok önemli bir yere sahiptir. Türkiye’nin sahip olduğu coğrafik konum, üç farklı iklim kuşağı ve iki kıta arasında yer alması, kısa aralıklarla değişen iklim ve toprak özellikleri ve geçmişte birçok kültüre ev sahipliği yapması biyoçeşitliliği teşvik etmiştir. Bu nedenle sahip olduğumuz zengin bitki biyoçeşitliliğini korumak ve gelecek nesillerinde sahip olduğumuz bu zengin kaynakların sürdürülebilir kullanımı sağlamamız büyük öneme sahiptir. Ülkemizde Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından hazırlanan Nuh’ un gemisi Biyolojik Çeşitlilik Veri Tabanı bu anlamda oldukça önemli bir kaynağı oluşturmaktadır. Ülkemiz 2004 yılında taraf olduğumuz Cartagena Biyogüvenlik Protokolü ile biyoçeşitliliğin korunmasına ve sürdürülebilir bir şekilde kullanılmasına destek olmaktadır.

3. Biyoçeşitlilik Neden Hayati Öneme Sahip

Günümüzün en çok konuşulan konularından birisi olan biyoçeşitlilik, doğayla iç içe bir yaşam ortamında bulunan insanlar ve diğer tüm canlılar için büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle biyoçeşitliliğin devamı doğanın tüm unsurlarıyla birlikte sürdürülebilirliği açısından hayati değer taşımaktadır. Diğer bir ifadeyle biyoçeşitlilik doğadaki canlıların oluşturduğu düzenin bozulmadan devam etmesi bakımından da önemlidir. Biyoçeşitliliğin özellikle tür çeşitliliği bazında dünya genelinde gittikçe azalması doğadaki dengeyi olumsuz olarak etkilemektedir. Doğayı bir bütün ekosistem olarak düşündüğümüzde, insan eksenli faaliyetlerin diğer unsurlardan farklı olarak düşünülmemesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Biyoçeşitlilik bu bakımdan ekosistem için vazgeçilmez bir unsur olup insan faaliyetlerinin sürdürülebilirliği açısından da hayati önem taşımaktadır çünkü sürdürülebilirlik temel olarak gelecek nesillerin ihtiyaçlarının karşılanma yeteneği olarak da tanımlanabilmektedir. Biyoçeşitlilik gelecek nesiller için özellikle gıda güvenliği anlamında besin zincirinin sürdürülebilirliği, ekosistemde çevresel dengenin sağlanması ve korunması, doğal kaynakların insanlar tarafından fayda ekseninde kullanılması ve iklim değişikliğine karşı da bir anlamda sigorta olarak kullanılmasını da içermektedir (Khan vd., 2013; Loreau vd., 2021).

4. Türkiye’de Biyoçeşitliliği Tehdit Eden Unsurlar

Türkiye’de biyoçeşitliliği tehdit eden unsurları geri dönüşümü olmayan tahribatlar, habitat restorasyonu ile düzeltilen tahribatlar ve tamamiyle düzeltilen tahribatlar olarak 3 başlıkta incelenmektedir.

Biyçeşitlilik üzerinde geri dönüşümü olmayan tahribatları hidroelektrik santraller ve barajlar, turizm, şehirleşme, yol yapımı ve madencilik faaliyetleri oluşturmaktadır. Habitat restorasyonu ile düzeltilebilecek tahribatlara sulama ve drenaj, ağaçlandırma ve istilacı türler girmektedir. Tamamıyla düzeltilebilir tahribatlara ise aşırı otlatma, avcılık, kirlilik, yoğun tarım, orman yangınları, aşırı tüketim, balıkçılık ve orman endüstrisi örnek verilebilir (Eken vd., 2016).

5. Tarımsal Biyçeşitliliğin Tanımı

Tarımsal biyçeşitlilik, en geniş ve genel anlamda gıda ve tarıma katkıda bulunan ve ekolojik kompleksler içinde tarımsal bitkisel ürün ve çiftlik hayvanı yetiştirmekle ilişkili canlı organizmaların çeşitliliğini ve değişkenliğini ifade eder. Bazı bağlamlarda, tarımsal peyzaj içerisinde yer alan tüm organizmaları içerecek şekilde daha da genişletilmiştir. Islah edilmiş kültür bitkileri ve hayvan ırkları yanında, bunların yabani akrabaları ve bu türlerle etkileşime giren ve bunları destekleyen türler, örneğin tozlayıcılar, parazitler, avcılar vb. bu gruba dahil edilmektedir. Bu tanımlamaya ticari ekim ve dikim yapılan tarlalar yanında tarım sistemleri dışındaki habitatlar da tarımsal peyzajda tarımı ve ekosistem fonksiyonlarını etkilediği için dahil edilmişlerdir. Tarımsal biyçeşitlilik, orman dışı kereste ürünleri veya otlaklarda otlayan canlı hayvanlar gibi doğal ekosistemlerden ürünlerin çıkarılması ve kullanılması anlamına da gelebilir.

Tarımsal peyzajlarda biyçeşitliliğin kullanılması ve korunması, yerel, bölgesel ve küresel ölçeklerde sosyoekonomik faktörlerden güçlü bir şekilde etkilenir. Tarımsal biyçeşitlilik kavramları, özellikle insan faaliyetlerinin ekosistem süreçlerine hakim olduğu durumlarda, ormancılık ve balıkçılık için de geçerlidir (Negi ve Maikhuri, 2013; Liu vd., 2022).

6. Tarımsal Biyçeşitliliğin Önemi

Tarımsal biyçeşitlilik her zaman insanlar için gıda üretim sistemlerinin temelini oluşturmuş ve insan toplumları için kültürel, manevi, dini ve estetik değerler sağlamıştır (Brush, 2004). Tarımsal biyçeşitliliği planlı ve plansız biyçeşitlilik olarak 2 gruba ayırmak mümkündür.

Planlı Tarımsal Biyçeşitlilik: Yetiştiriciler tarafından seçilen mahsullerin ve çiftlik hayvanlarının biyolojik çeşitliliğidir.

Plansız Tarımsal Biyçeşitlilik: Planlı üretim alanlarında bulunan habitatlarda yer alan yabani akraba türler, toprak flora ve faunası, yabani otlar, toprak mikroorganizmaları, otçullar ve etoburlar gibi tarımsal ekosistemi kolonize eden ve buna göre hayatta kalan ilgili biyotaya atıfta bulunur (Vandermeer ve Perfecto, 1995). Gelişmekte olan dünyadaki nüfus artışının ve sanayileşmiş dünyada doğal kaynakların kişi başına yüksek tüketiminin dolaylı bir sonucu olarak gıda, yakıt ve elyaf üretimini ve ayrıca birçok ekolojik hizmeti etkileyen hızlı tarımsal biyçeşitlilik kaybı artık dünya çapında yaşanıyor.

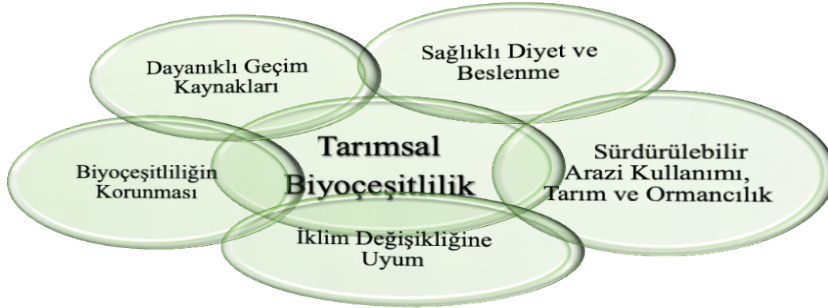
Tarımsal biyoçeşitlilik ekseninde düşünüldüğünde gelecek nesillerin gıda güvenliğinin sağlanması için biyoçeşitliliğin korunması önem taşımaktadır. Tarımsal biyoçeşitliliğin korunması gıda güvenliğinin sağlanması, doğada ekolojik dengenin sağlanması, tarımsal biyoçeşitlilik kaynaklarının devamlılığı ve korunması ve gelecek nesillerin yaşam hakkının koruma altına alınmasını da içermektedir. Diğer yandan tarımsal biyoçeşitlilik bağlamında besin zincirindeki sürdürülebilirliğin sağlanması aslında bir anlamda tarımsal biyoçeşitliliği de koruyacak bir unsurdur (Altieri, 1999).

7. Tarımsal Biyoçeşitliliğin Kullanım Alanları

Tarımsal biyoçeşitlilikle iç içe geçmiş alanlar Şekil 2' de ifade edilmiştir.

7.1. Ticari Kullanımda

İlaç endüstrisi, endüstriyel biyoteknoloji ve tarımsal biyoteknoloji uygulamalarında şirketler tarafından özel enzimler, geliştirilmiş genler veya küçük molekülleri geliştirmek için çeşitli bitkileri (özel genotipleri) kullanabilirler. Geliştirilen ürünler bitki korumada, ilaç geliştirmede, özel kimyasalların üretiminde veya endüstriyel işlemede kullanılabilir. Bitkilerin verimliliğini veya hastalıklara karşı dayanıklılığını artırabilecek arzu edilen özellikleri elde etmek için bitkilere gen transferi uzun yıllardır artık mümkün (Santora vd., 2007; Ma vd., 2021).

Şekil 2. Tarımsal biyoçeşitlilik ile ilgili unsurlar

7.2. Ticari Olmayan Kullanımda

Taksonomi

Bitki çeşitliliği, türleri tanımlama ve adlandırma bilimi olan taksonomi için önemli bir bilgi kaynağıdır. Taksonomik araştırmalar ayrıca etkili çevre koruma için önemli bilgiler sağlamaktadır.

Koruma

Bitkilerdeki biyoçeşitlilik, dünyadaki yaşamın yapı taşlarıdır. Onlarla ilgili anlayışımızı geliştirerek ve onları koruyarak, tehdit altındaki türlerin ve onlara bağlı toplulukların korunmasını iyileştirebiliriz.

8. Tarımsal Biyoçeşitliliğin Genel Kullanımı

Çeşitli bitkilerin bilimsel çalışmalarında kullanılması ve onların faydalı özelliklerini araştırma ve bunlarla ilgili bilimsel bilgi ve anlayışı artırmak veya ticari ürünler geliştirmek için kullanma sürecini ifade eder.

8.1. Tarımsal Biyoçeşitliliğin İki Tür Değeri Vardır

(a) Hazır kullanılabilir bir kaynak: Genler ve genotipler, sağladıkları belirli özellikler açısından oldukça değerlidir; Buna hastalık ve zararlı direnci, kuraklığa dayanıklılık, bitki boyu, tat, renk ve diğer faktörler gibi bitki yetiştiriciliğinde önem taşıyan agronomik özellikleri ifade ederler. Bunlar, belirli bir çeşidi kullanan çiftçiler için önemlidir, ancak modern çeşitlerin geliştirilmesinde de kullanım için önemli özellikler sağlamaları bakımından da büyük bir küresel öneme sahiptir.

(b) Genetik çeşitlilik olarak: Gelecekteki bilinmeyen ihtiyaçlara/koşullara karşı bir sigorta olarak düşünülebilir, böylece yerel, ulusal ve küresel düzeylerde çiftçilik sistemlerinin sürdürülebilirliğine katkıda bulunabilir (Topcu vd., 2015).

8.2. Tarımsal Biyoçeşitliliği Oluşturan Temel Unsurlar

- Tür çeşitliliği
- Genetik çeşitlilik
- Ekosistem çeşitliliği
- Ekolojik olaylar (proses) çeşitliliği

Bu 4 temel unsur farklı özellikte olmalarına rağmen birbirlerini tamamlayıcı niteliktedir. Bu nedenle yaşamın sürdürülebilirliği açısından bu unsurları birlikte düşünmek gerekmektedir.

Tür Çeşitliliği: Tür çeşitliliği dünyanın farklı alanlarında aynı cinsde sahip insan beslenmesinde kullanılan farklı türleri ifade etmektedir. Türler arası ve tür içi çeşitliliği tarımsal biyoçeşitliliğin unsurlarını oluşturmaktadır. Tür çeşitliliği, genellikle belli coğrafi sınırlar içindeki türlerin toplam sayısı kapsamında ölçülür. Tür içi çeşitlilik ortak genlerin daha fazla olmasından dolayı türler arası çeşitlilikten daha az öneme sahiptir.

Genetik çeşitlilik: Tür çeşitliliğine benzer olmakla birlikte tür içi ve türler arasında fiziksel farklılıklar ile değil gen farklılığının oluşturduğu çeşitliliği ifade etmektedir.

Ekosistem Çeşitliliği: Bir ekosistem bitkiler ve hayvanlar ile toprak, su, hava, mineraller gibi cansız varlıklardan oluşur. Topluluklar ve çevreleri ile olan ilişkileri arasında ve içindeki fonksiyonel ilişkiler karmaşıktır ancak, bunlar su sirkülasyonu, toprak oluşumu, enerji akışı gibi ana ekolojik süreçlerin de mekanizmasını oluşturur.

Proses Çeşitliliği: Ekosistemde bulunan canlılar arasında etkili bir etkileşim mevcuttur. Uzun yıllar boyunca devam eden süreçlere ekolojik proses te denmektedir. Biyolojik çeşitlilik kapsamında karşılıklı denge ve düzenin sağlanması ekolojik prosesler sayesinde gerçekleşir.

8.3. Tarımsal Biyoçeşitlilik ve Tehditler

Modern, yoğun tarım, monokültür, modern ıslah teknikleri tarımsal biyolojik çeşitliliği azaltmaktadır (Frison vd., 2011).

8.4. Tarımsal Biyoçeşitliliği Korumak

- Tarımsal biyoçeşitliliği oluşturan unsurlar konusunda ülke genelinde farkındalık oluşturmak,
- Tarımsal biyoçeşitlilik üzerine olumsuz etkileri olan uygulamalardan örneğin sulama konusunda suyu çok etken kullanacak uygulamaları tercih etmek (salma sulama yerine su ekonomisi sağlayacak damla sulama uygulamalarına geçmek, yine açık kanal sulama uygulamalarını terk etmek gerekmektedir). Unutulmaması gereken bir konu sulama konusunda yapılan hatalarla oluşan biyoçeşitlilik kaybını başka unsurlarda (iklim değişikliği vs.) aramamak gerekir,
- Tarımsal biyoçeşitlilik açısından önem taşıyan ve insanlık için daha fazla değer üreten (besin içeriği yüksek olan vb.) tür, çeşit ve genotiplerin daha fazla dikkate alınması ve bunlar için etkili *in situ* ve *ex situ* koruma stratejilerinin uygulamada yer alması,
- Sorumlu üretim ve tüketim davranışlarının benimsenmesi,
- Tarımsal biyoçeşitlilik üzerine olası olumsuz etkileri olabilecek küresel iklim değişikliği ile etkin mücadele edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması (Frison vd., 2011).

9. Kaynaklar / Reference

- Adom, D., Umachandran, K., Ziarati, P., Sawicka, B., Sekyere, P. (2019). The concept of biodiversity and its relevance to mankind: A short review. *Journal of Agriculture and Sustainability*, 12 (2): 219-231.
- Altieri, M.A. (1999). The ecological role of biodiversity in agroecosystems, *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 74 (1-3):19-31.
- Begna, T. (2021). Role and economic importance of crop genetic diversity in food security. *Journal of Agricultural Science and Food Technology*, 7:164-169.
- Brush, S.B. (2013). Agrobiodiversity and the law: regulating genetic resources, food security and cultural diversity. *The Journal of Peasant Studies*, 40:2, 447-449.
- Cappelli, S.L., Domeignoz-Horta, L.A., Loaiza, V., Laine, A-L. (2022). Plant biodiversity promotes sustainable agriculture directly and via belowground effects. *Trends in Plant Science*, 27 (7): 674-687,
- Eken, G., Isfendiyaroglu, S., Yeniuyurt, C., Erkol, I.L., Karatas, A., Ataol, M. (2016). Identifying key biodiversity areas in Türkiye: A multi-taxon approach, *International Journal of Biodiversity Science, Ecosystem Services & Management*, 12:3, 181-190.

- Frison, E.A., Cherfas, J., Hodgkin, T. (2011). Agricultural biodiversity is essential for a sustainable improvement in food and nutrition security. *Sustainability*, 3 (1):238-253.
- Khan, S.M., Page, S.E., Ahmad, H., Harper, D.M. (2013). Sustainable utilization and conservation of plant biodiversity in montane ecosystems: the western Himalayas as a case study. *Annals of Botany*, 112 (3):479-501.
- Liu, Y., Ren, X., Lu, F. (2022). Research status and trends of agrobiodiversity and traditional knowledge based on bibliometric analysis (1992–Mid-2022). *Diversity*, 14: 950.
- Loreau, M., Barbier, M., Filotas, E., Gravel, D., Isbell, F., Miller, S.J., Montoya, J.M., Wang, S., Aussenac, R., Germain, R., Thompson, P.L., Gonzalez, A., Dee, L.E. (2021). Biodiversity as insurance: from concept to measurement and application. *Biological Reviews*, 96: 2333-2354.
- Ma, N., Yang, L., Min, Q.W., Bai, K.Y., Li, W.H. (2021). The significance of traditional culture for agricultural biodiversity-experiences from GIAHS. *Journal of Resources and Ecology*, 12: 453-461.
- Negi, V.S., Maikhuri, R.K. (2013). Socio-ecological and religious perspective of agrobiodiversity conservation: issues, concern and priority for sustainable agriculture, central Himalaya. *Journal of Agricultural and Environmental Ethics*, 26: 491-512.
- Salgotra, R.K., Chauhan, B.S. (2023). Genetic diversity, conservation, and utilization of plant genetic resources. *Genes*, 14 (1):174.
- Santoro, A., Venturi, M., Ben Maachia, S., Benyahia, F., Corrieri, F., Piras, F., Agnoletti, M. (2007). Agroforestry heritage systems as agrobiodiversity hotspots. The case of the mountain oases of Tunisia. *Sustainability*, 12:40-54.
- Topcu, H., Kafkas, S., Dogan, A., Akcay, M.E., Ercişli, S. (2015). Türkiye genetic relatedness among quince (*Cydonia oblonga* Miller) accessions from Türkiye using amplified fragment length polymorphisms. *Journal of Applied Botany and Food Quality*, 88:197-201.
- Vandermeer, J., Perfecto, I. (1995). *Breakfast of biodiversity: the truth about rainforest destruction*. Food First Books, Oakland, 185 pp.
- Wang, C., Tang, Y., Li, X., Zhang, W., Zhao, C., Li C. (2020). Negative impacts of plant diversity loss on carbon sequestration exacerbate over time in grasslands. *Environmental Research letters*, 15 (10): 104055.

Yazar Hakkında / About Author

**Prof. Dr. Sezai ERCİŞLİ | Atatürk Üniversitesi |
sercisli[at]atauni.edu.tr | ORCID: 0000-0001-5006-5687**

Sezai Ercişli ilkokul, ortaokul ve liseyi ülkemizin farklı illerinde tamamlamıştır. 1989 yılında Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümünden mezun olarak aynı yıl Araştırma Görevlisi olarak bölümde akademisyenliğe başlamıştır. 1992 yılında Yüksek Lisans ve 1996 yılında Doktora eğitimini tamamlamıştır. 1996-1998 yılları arasında kendi imkanlarıyla ABD Nebraska Üniversitesi Doğa Bilimleri Fakültesinde Misafir Öğretim Üyesi olarak bulunmuştur. Dünyanın farklı ülkelerinde Bitki Genetiği ve Bitki Biyoteknolojisi alanında çalışmalarda bulunmuştur. 2000 yılında Doçent ve 2005 yılında Profesör kadrosuna atanmıştır. Stanford Üniversitesi tarafından yapılan ve Plos Biology dergisinde yayımlanan araştırmada Dünyanın en etkili 100.000 bilim insanı arasında yer almaktadır. Çalışma alanı Bitki Islahı, Bitki Genetiği, Bitki Biyoteknolojisi ve Bitki Biyoçeşitliliği'dir.

**Prof. Dr. Sezai ERCİŞLİ | Atatürk University |
sercisli[at]atauni.edu.tr | ORCID: 0000-0001-5006-5687**

Sezai Ercişli completed primary, secondary and high school in different cities of Türkiye. After graduating from Atatürk University Faculty of Agriculture, Department of Horticulture in 1989, he started his academic career as a Research Assistant in the same year in same department. He completed her MA in 1992 and her PhD in 1996. Between 1996-1998, he was a Visiting Lecturer at the Faculty of Natural Sciences at the University of Nebraska, USA, with own expense. He has worked in the fields of Plant Genetics and Plant Biotechnology in different countries of the world. He was appointed Associate Professor in 2000 and Professor in 2005 at Ataturk University. According to the research conducted by Stanford University and published in Plos Biology journal, he is among the 100,000 most influential scientists in the world. His field of study is Plant Breeding, Plant Genetics, Plant Biotechnology and Plant Biodiversity.